

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ СУПРОВІД ПРОЦЕСУ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ВИХОВАТЕЛІВ ЗДО

Бай Цзішен

*аспірант кафедри педагогіки, іноземної філології та перекладу
Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця
м. Харків, Україна*

Для системи дошкільної освіти інноваційна діяльність педагога є одним з його основних способів оновлення та розвитку. Освітня практика в той же час характеризується численними прикладами, які свідчать про складності вихователів у здійсненні функцій педагогічної діяльності, що змінилися в умовах системних змін. Результативність інноваційної діяльності залишається недостатньою, що є наслідком невисокого інноваційного потенціалу педагогів, низького рівня їх активності та ініціативи щодо його підвищення.

Термін «інноваційний потенціал» у науково-педагогічній літературі розглядається як «сукупність соціокультурних і творчих характеристик особистості педагога, яка виявляє готовність удосконалювати педагогічну діяльність, наявність внутрішніх засобів та методів, здатних забезпечувати цю готовність» [4, с. 247].

Інноваційний потенціал педагога визначається творчою здатністю генерувати нові ідеї, високим культурно-естетичним рівнем, відкритістю особистості педагога до нового, розумінням і сприйняттям нових ідей, думок, напрямів, течій.

Освітнє середовище складається в взаємодії учасників процесу розвитку інноваційного потенціалу між собою, у взаємодії індивідуальних смислів. В будь-який ефективно функціонуючої системі важливі як її елементи, а й зв'язок між ними [2, с. 154].

Як друга умова оптимального розвитку інноваційного потенціалу вихователів ЗДО ми розглядаємо здійснення науково-методичного супроводу процесу розвитку інноваційного потенціалу вихователів ЗДО. В даний час існує проблема формування вихователя інноваційного дошкільного закладу, який володіє компетентністю, креативністю, готовністю до використання та створення інновацій, уміння здійснювати експериментальну роботу. Тому науково-методичний супровід процесу розвитку інноваційного потенціалу вихователів ЗДО займає особливе місце у системі управління дошкільною установою, оскільки, насамперед, сприяє активізації особистості педагога, розвитку його творчої діяльності.

Науково-методичний супровід процесу розвитку інноваційного потенціалу вихователів ЗДО здійснюється за наступним напрямком:

1. Аналіз професійної підготовки вихователів на основі виявлення їх професійних потреб, вивчення результатів діяльності та залучення їх до різних форм професійного вдосконалення, як на базі ЗДО, так й в районі, місті.

2. Створення на базі ЗДО власної програми професійного саморозвитку та самоосвіти, яка враховує:

- завдання розвитку та виховання дітей, можливі шляхи їх реалізації з урахуванням досягнення сучасної науки та практики;

- можливості включення педагогів у дослідно-експериментальну та дослідницьку діяльність з урахуванням їх особистісної орієнтації;

- забезпечення органічного зв'язку змісту та форм навчання та практичної діяльності та зі створення інноваційної практики за умов соціального партнерства;

- залучення фахівців до роботи на всіх етапах діяльності: від розробки концепції та проектування моделі інноваційної установи та до її реалізації.

Зміст останнього напрямку стимулює педагогів постійно перебувати в «навчальному режимі» – у процесі роботи виникає потреба у нових знаннях, способах володіння матеріалом пропонуваних спеціалістами програм.

У системі науково-методичного супроводу процесу розвитку інноваційного потенціалу вихователів ЗДО використовуються різноманітні форми та методи. Комплекс форм та методів науково-методичного супроводу процесу розвитку інноваційного потенціалу вихователів ЗДО включає:

1. Діагностику рівня інноваційного потенціалу педагогічного колективу.

2. Створення інноваційного інформаційного освітнього поля: формування банку нововведень у сфері освіти; проведення психолого-педагогічних семінарів з актуальних проблем сучасної освіти; поповнення педагогами базових наукових, дослідницьких та методичних знань; забезпечення педагогів літературою, доступом до Інтернету.

3. Встановлення зв'язків із науковими установами, залучення вчених як наукових керівників, консультантів, провідних теоретичних семінарів та практичних занять. Розвиток дослідницьких умінь у вихователів, доповнення теоретичних семінарів індивідуальними та груповими консультаціями.

4. Вибір педагогами нововведень відповідно до своїх потреб, з урахуванням інтересів та схильностей дітей дошкільного віку,

пов'язаних з тематикою дослідно-експериментальної роботи педагогічного колективу, запитами батьків.

5. Удосконалення структури управління в умовах роботи в інноваційному режимі, активна участь педагогів у прийнятті управлінських рішень. Підвищення професіоналізму адміністрації ЗДО.

6. Створення мотивації для досягнення успіху. Організація круглих столів, захистів проєктів, творчих звітів тощо. Активна участь педагогів у методичній роботі на рівні міста: робота у складі творчих груп; участь у роботі науково-практичних конференцій; узагальнення досвіду своєї роботи, публікацій у ЗМІ.

Зміни у соціальній, економічній, політичній сферах суспільства сучасної України висувають нові вимоги до системи освіти, до управління цією системою, до тих людей, які є керівниками освітніх установ. Сучасний етап розвитку системи освіти – це її процес модернізації. Зміни зачіпають різні сторони діяльності освітніх установ: парадигму освітнього процесу, змістовно-цільові, організаційно-цільові, організаційно-процесуальні, технологічні аспекти [1, с. 77].

У зв'язку з цим опора йде на провідну ідею – ідею переходу від простого функціонування освітніх установ для їх розвитку – здійсненню якісних, планомірних та цілеспрямованих змін, спрямованих та керованих, що передбачають наявність свідомого суб'єкта, що проводить їх, і призводять до підвищення якості освіти [3, с. 25].

Пріоритетними стають завдання формування у педагогів здатностей до самозміни, самоорганізації, саморозвитку в творчо-пошуковій діяльності.

Література:

1. Василенко Н.В. Підготовка керівників загальноосвітніх навчальних закладів до інноваційної діяльності : моногр. Вінниця : ПП «ТД «Едельвейс і К», 2020. 224 с.

2. Галатюк Ю.М. Інноваційний потенціал педагога як одна з умов впровадження нових підходів до реалізації міжпредметних зв'язків при викладанні фізики в сучасній школі / Ю.М. Галатюк, Н.С. Савчук. *Творча особистість вчителя: проблеми теорії і практики* : зб. наук. праць. К., 2019. Вип. 3. С. 333–338.

3. Рудік О.А., В.С. Березюк. Інноваційні технології в ДНЗ. Х. : Вид. група «Основа», 2017. Серія «ДНЗ. Керівнику». 224 с.

4. Шерудило А.В. Сутність, зміст, структура і функції інноваційної діяльності вчителя в умовах модернізації педагогічної освіти. Професійна підготовка майбутніх учителів початкової школи: компетентнісний та інтегрований підходи : монографія / за наук. ред. Л.Я. Бірюк. Суми : Вінниченко М.Д., 2019. С. 245–269.